

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2016 roku (znak: (...)-2015) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z., na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) ustalił wysokość kapitału początkowego W. T. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1989 - 1998 roku i wyniósł on 22,94%. Wartość kapitału początkowego ustalono na kwotę 34.319,89 zł.

Przyjęto wynagrodzenia za: - 1989 rok – 0 zł;

- 1990 rok – 0 zł;

- 1991 rok – 0 zł;

- 1992 rok – 0 zł;

- 1993 rok – 0 zł;

- 1994 rok – 0 zł;

- 1995 rok – 2060,58 zł;

- 1996 rok – 5967,52 zł;

- 1997 rok – 7181,68 zł;

- 1998 rok – 8540,62 zł;

Wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ze wskazanych lat wyniósł 22,94%, wartość kapitału początkowego ustalono na kwotę 34.319,89 zł., łącznie uwzględniono 8 lat, 6 miesięcy i w16 dni okresów składkowych. Organ rentowy wskazał jednocześnie, iż za lata 1971, 1972, 1974, 1975 - Przedsiębiorstwo (...), za lata 1975-1976 - podczas zatrudnienia w P. P. oraz za lata 1976-1977 - Przedsiębiorstwo (...) w Ł. ze względu na brak zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu (Rp-7) przyjęto minimalne wynagrodzenie obowiązujące w j.g.u. Natomiast wynagrodzenie za rok 1976 (P.) nie zostało uwzględnione do podstawy wymiaru, gdyż wpis w legitymacji ubezpieczeniowej nosi znamiona poprawek.

/decyzja z dnia 18 kwietnia 2016 roku k. 22 akt ZUS /

W dniu 5 maja 2016 roku W. T. złożył odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując wysokość wynagrodzenie przyjętego za lata 1971- 1975 z okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) tj. najniższej krajowej w sytuacji gdy w legitymacji ubezpieczeniowej wskazana jest kwota miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 2.680 zł. oraz w P. za 1975 i 1976 gdzie również podana jest kwota wynagrodzenia.

/odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie jako niezasadnego. W uzasadnieniu wskazano, że w podstawie wymiaru kapitału początkowego uwzględniono między innymi wynagrodzenia w kwocie 3.404,00 zł. wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. za okres od 1 stycznia 1975 roku do 31 lipca 1975 roku, a za okres od 22 października 1975 roku do 31 grudnia 1975 roku z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. przyjęto minimalne wynagrodzenia obowiązujące w sferze gospodarki narodowej wobec nieprzedłożenia zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu na druku ZUS

Rp.7. W oparciu o zapis w legitymacji ubezpieczeniowej dotyczący wysokości wynagrodzenia w odniesieniu do 1976 roku nie uwzględniono kwoty tam wykazanej z uwagi na jej poprawianie.

/odpowiedź na odwołanie - k. 3 - 3v/

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017 roku wnioskodawca poparł odwołanie i oświadczył, że chciałby, żeby zostały mu doliczone do ustalenia wysokości kapitału początkowego zarobki z Przedsiębiorstwa (...) od sierpnia 1971 do 31 lipca 1975 roku podnosząc, iż wysokość wynagrodzenia wynika z legitymacji ubezpieczeniowej, które winno być przyjęte za cały okres nie tylko za 1975 rok. Poza tym chciałby, żeby przeliczono mu wynagrodzenie uzyskiwane w (...) Zakładach (...), obecnie P., w okresie od 22 października 1975 roku do 29 maja 1976 roku, również w oparciu o wynagrodzenie wpisane w legitymacji ubezpieczeniowej i kwota podanego wynagrodzenia miesięcznego powinna być przyjęta za cały okres zatrudnienia.

/oświadczenie wnioskodawcy złożone na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017 roku k. 30/

Organ rentowy w toku całego procesu wnosił o oddalenie odwołania.

/ bezsporne/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. T. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Odwołujący się wniosek o ustalenie kapitału początkowego złożył w dniu 8 maja 2015 roku.

/wniosek k.1-4 akt ZUS/

W dniu 23 czerwca 1971 roku wnioskodawca ukończył (...) Szkołę Budowlaną w P. uzyskując zawód monter wewnętrznych instalacji budowlanych .

/odpis świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej k. 25 -wszyta do akt koperta/

W okresie od dnia 2 sierpnia 1971 roku do 31 lipca 1975 roku wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. początkowo na stanowisku pomocnik monter instalacji sanitarnych zaś od dnia 7 maja 1974 roku na stanowisku monter instalacji sanitarnych. Na ostatnio zajmowanym stanowisku pracy tj. monter instalacji sanitarnych W. T. otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 9,50 zł/godz. W trakcie opisywanego zatrudnienia wnioskodawca w okresie od dnia 24 kwietnia 1972 roku do dnia 9 kwietnia 1974 roku odbywał zasadniczą służbę wojskowa.

/świadectwo pracy z dnia 31 lipca 1975 roku k. 25 -wszyta do akt koperta, książeczka wojskowa k. 8 - 10 akt ZUS/

W. T. w okresie od dnia 22 października 1975 roku do 29 maja 1976 roku pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.A. Oddział w P. uprzednio (...) Fabryka (...) na stanowisku monter instalacji rurociągów. Otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 13zł/ godz. + premia zgodnie z regulaminem. Za rok 1976 wnioskodawca osiągnął wynagrodzenie w wysokości 11.190 złotych.

/świadectwo pracy z dnia 24 października 2014 roku k. 25 -wszyta do akt koperta, karta obiegowa k. 25 -wszyta do akt koperta, świadectwo pracy z dnia 29 maja 1976 roku k. 25 -wszyta do akt koperta, warunki umowy o pracę z dnia 21 października 1975 roku k. 25 -wszyta do akt koperta, umowa o pracę z dnia 18 października 1975 roku k. 25 -wszyta do akt koperta, legitymacja ubezpieczeniowa k. 12 akt ZUS/

W okresie od dnia 11 października 1976 roku do 16 kwietnia 1977 roku W. T. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. na stanowisku kierowcy. Otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 8 zł/ godz.+ premia regulaminowa + dodatek wynikowy.

/świadczenie pracy z dnia 16 kwietnia 1977 roku k. 23 - wszyta do akt koperta, umowa o pracę z dnia 25 października 1976 roku k. 23- wszyta do akt koperta, umowa o pracę z dnia 9 października 1976 roku k. 23 - wszyta do akt koperta/

Przyjmując, że za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwo (...) w Ł., od dnia 11 października 1976 roku do 16 kwietnia 1977 roku na podstawie angażu wynagrodzenie wyniosło 4.256 zł zaś za 1977 rok - 5.456 zł, natomiast w (...) w okresie zatrudnienia od 22 października 1975 roku do 29 maja 1976 roku, na podstawie angażu wynagrodzenie wynosiło, za okres od 22 października 1975 roku do 31 grudnia 1975 kwotę 5.798 zł, na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej za 1976 rok wysokość wynagrodzenia równa się kwocie 11.190 zł, wartość kapitału początkowego wyniosła **34.545,61 zł.**

/ hipotetyczne wyliczenie k. 32-37/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje w części na uwzględnienie.

Art. 173 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887, z późn. zm.) precyzuje, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę.

Z kolei ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie

społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast w myśl art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie zaś z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji w świetle zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w latach 1976 i 1977, w ramach którego to okresu wnioskodawca od dnia 11 października 1976 roku do 16 kwietnia 1977 roku wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. na stanowisku kierowcy. Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach szczegółowo określa dokumentacja osobowa wnioskodawcy z tego okresu w postaci umów o pracę, w których wskazana została stawka godzinowa w wysokości 8 zł/godz. Zatem brak zaświadczenia RP- 7 - wbrew twierdzeniom organu rentowego - nie jest brakiem, który uniemożliwia ustalenie wysokości osiąganych przez pracownika wynagrodzeń. W umowie o pracę z dnia 9 października 1976 roku pracodawca wnioskodawcy określił kwotę stawki godzinowej na 8 zł, w kolejnie umowie z dnia 25 października 1976 roku stawka została utrzymana na dotychczasowym poziomie tj. 8 zł/godz. i obowiązywała do końca zatrudnienia zgodnie z danymi wynikającymi ze świadectwie pracy z dnia 16 kwietnia 1977 roku. Oznacza to, że wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. otrzymywał wynagrodzenie co najmniej w stałej wysokości tj. 8 zł/godz. Zatem uprawnionym było przyjęcie tak określonego w umowach o pracę świadectwie pracy wynagrodzenia nie zaś - jak przyjął organ rentowy - najniższego obowiązującego w tamtym czasie w gospodarce społecznej.

Należy zauważyć, że w objętych sporem okresach zatrudnienia, wnioskodawca pracę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy (co jest okolicznością bezsporną), zaś normy czasu pracy określały przepisy prawa pracy.

Zgodnie zaś z art. 129 § 1 kp w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1975 roku czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień.

Zasadnym było zatem przyjęcie wysokości wyangrodzenia stanowiącego iloraz wynagrodzenia godzinowego i liczby godzin wypełniających pełny etat. Tak obliczona kwota wynagrodzenia jest bowiem pewnym wynagrodzeniem uzyskiwanym przez wnioskodawcę w spornym okresie.

W podobnych przyczyn, zdaniem Sądu Okręgowego, zachodziła również podstawa do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w latach 1975 i 1976, w ramach którego to okresu wnioskodawca od dnia 22 października 1975 roku do 29 maja 1977 roku wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w (...) Fabryce (...) na stanowisku monter instalacji rurociągów. Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach szczegółowo określa dokumentacja płacowa wnioskodawcy z tego okresu w postaci „dodatkowych warunków umowy o pracę” z dnia 21 października 1975 roku, w którym wskazana została stawka godzinowa w wysokości 13 zł/godz. Natomiast za rok 1976 w legitymacji ubezpieczeniowej został zamieszczony wpis co do wysokości uzyskanego w tym czasie przez wnioskodawcę wynagrodzenia. Zatem brak zaświadczenia RP- 7 - wbrew twierdzeniom organu rentowego - nie jest brakiem, który uniemożliwia ustalenie wysokości osiąganych przez pracownika wynagrodzeń. W dodatkowych warunkach umowy o pracę z dnia 21 października 1975 roku pracodawca wnioskodawcy określił kwotę stawki godzinowej na 13zł/godz. natomiast za rok 1976 roku w legitymacji ubezpieczeniowej wskazana została globalna kwota osiągniętego za ten okres wynagrodzenia. Zatem zasadnym było przyjęcie tak określonego w dodatkowych warunkach zatrudnienia jak i w legitymacji ubezpieczeniowej wynagrodzenia nie zaś - jak przyjął organ rentowy - najniższego obowiązującego w tamtym czasie w gospodarce społecznej. Podkreślić przy tym, iż kwota wpisana w legitymacji za rok 1976 może istotnie budzić pewne wątpliwości w związku z tym, że zapis był korygowany. Przeprowadzenie jednak logicznego rozumowania rozwiało te wątpliwości. Po pierwsze, w legitymacji znalazł się również zapis dotyczący miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 2797,- zł. Pomnożenie tej kwoty przez okres blisko 5 miesięcy świadczenia pracy w 1976 roku dałoby kwotę 13.985,- zł a zatem znacznie wyższą od skorygowanej wartości łącznego wynagrodzenia za ten rok.

Po drugie, przyjmując kwotę wynagrodzenia godzinowego wnioskodawca uzyskał w 1975 roku zarobki w kwocie 5.798,- zł, za okres nieco ponad 2 miesiące. Daje to średnie wynagrodzenie miesięczne w kwocie około 2.488,- zł (5.798,- zł : 2,33). Zatem za około 5 miesięcy winien uzyskać kwotę około 12.440,- zł, a zatem również wyższą od kwoty wskazanej w legitymacji. Co za tym idzie brak podstaw do uznanie, iż kwota wpisana w legitymacji jest kwotą nieprawdziwą.

Zauważyć również należy, iż sam organ rentowy przyjął ją do obliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy, mimo braku takiego zobowiązania przez sąd.

Na tej podstawie, mając na uwadze wszechstronne zbadanie sprawy, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku przy uwzględnieniu danych o wysokości zarobków wynikających z angaży oraz z legitymacji ubezpieczeniowej z okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz (...) Fabryce (...).

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości kapitału początkowego, który to wyniósł **34.545,61 zł** i jest korzystniejszy od dotychczasowego wynoszącego **34.319,89 zł** ustalonego zaskarżoną decyzją z dnia 18 kwietnia 2016 roku.

Sąd uznał natomiast, iż żądanie odwołującego w zakresie zaliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia za okres od 2 sierpnia 1971 roku do 31 lipca 1975 roku w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w wysokości jakie osiągał w ostatnim roku zatrudnienia tj. 1975 roku w kwocie określonej w legitymacji ubezpieczeniowej nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i jako takie podlegało oddaleniu. Z załączonego do akt świadectwa pracy z dnia 31 lipca 1975 roku wynika, że wnioskodawca ostatnio na zajmowanym stanowisku montera instalacji sanitarnych otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 9,50 zł/godz. Zatem nie uprawnionym byłoby przyjęcie - jak chciałby tego odwołujący się - że taką też stawkę obowiązywała przez cały okres zatrudnienia. Pracodawca wnioskodawcy we wskazanym dokumencie nie wyodrębnił jak kształtowało się wynagrodzenie W. T. na przestrzenie całego okresu zatrudnienia, ale jedynie zaznaczył jak wyglądało to w ostatnim okresie zatrudnienia. Nie jest możliwe automatyczne przyjęcie - przy braku dowodów - że przez cały okres zatrudnienia pensja wnioskodawcy kształtowała się na jednym nie zmienionym poziomie. Zauważyć należy, że wnioskodawca podejmując zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. był bezpośrednio po ukończeniu szkoły, nie posiadał żadnego doświadczenia zawodowego i został zatrudniony na stanowisku pomocnika montera instalacji sanitarnych. Okoliczności te pozwalają przypuszczać, że zaproponowane na początku pracy we wskazanym przedsiębiorstwie wynagrodzenie było niższe, niż osiągnięte w ostatnim okresie zatrudnienia. Zdaniem Sądu mając na uwadze zasady logiki i doświadczenia zawodowego nie sposób przyjąć, że wynagrodzenie wnioskodawcy przez cały okres zatrudnienia kształtowało się na tym samym poziomie tj. w wysokości wskazanej w świadectwie pracy. W ocenie Sąd same twierdzenia odwołującego w tym zakresie nie są wystarczające, a jak już zostało wskazane powyżej sąd w postępowaniach z ubezpieczeń społecznych nie może orzekać w oparciu o domniemania, tylko w oparciu fakty wynikające m.in. z dokumentów. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się te same reguły dowodzenia jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 459) ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. Odwołujący w toku niniejszego postępowania pomimo spoczywającym na nim ciężarze dowodów nie wykazał, iż otrzymał przez cały sporny okres wynagrodzenie w stałej wysokości.

Z tych względów Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 18 kwietnia 2016 roku i ustalił, że wartość kapitału początkowego W. T. na dzień 1 stycznia 1999 roku, wynosi 34.545,61 złotych, a w pkt 2 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pozostałej części odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.

18 IX 2017 roku.

E.W.